SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. ... JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 23, 1987 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 23-го ЖОВТНЯ 1987 Ч. 204. РІК XCIV.

Пам'ятайте про Україну!

ДЕНЬ СПІЛЬНОЇ МОЛИТВИ

Згідно з ухвалою Президії Секретаріяту СКВУ в серпні 1985 року і за згодою і благословенням Владик-Митрополитів, членів Президії СКВУ, винесено рішення, щоб кожного року першу неділю листопада проголосити днем спільної молитви за душі жертв-українців замучених голодом окупаційною московською адміністрацією в роках 1932-33.

У 1987 році День Молитви припадає на неділю, 1-го листопада.

Закликаємо українську громаду взяти масову участь у спільній молитві, згідно з зарядженням місцевих отців-парохів, щоб в першу неділю листопада спільно помолитись за спокій душ українців, замучених голодом, який запланувала і жорстоко перевела московсько-комуністична окупаційна влада.

Президія Секретаріяту СКВУ

Вівторок, 6-го жовтня, 1987 року.

Діячі ДЦ УНР зустрілись з президентом Австрії

Відень, Австрія (УІБ). — В часі перебування тут, голова Уряду УНР проф. Ярослав Рудницький та голова Українського Інформаційного Бюра Таня Носко-Оборонів з Канади мали неофіційну зустріч із президентом Австрії д-ром Куртом Вальдгаймом.

Зустріч відбулася в готелі Брістоль у Відні 16-го жовтня ц.р. В приватній розмові проф. Рудницький пригадав президентові своє перше знайомство з нам у Манітобському університеті в 1976 року в Вінніпегу, коли то передано йому як генеральному секретареві ООН матеріяли про концепцію лінґвіциду, а зокрема про русифікацію української мови в СССР.

В часі віденської зустрічі висловлено йому гратуляції та побажання дальших успіхів у його президентській праці. Одночасно запевнено його, що більшість канадців українського походження є за офіційною візитою його в Канаді, а не, як хоче уряд Браєна Малруні, в характері приватного громадянина.

При цій нагоді передано д-рові Вальдгаймові комунікати Уряду УНР про 70-річчя постання УНР, про теперішній колоніяльний статус України в СССР та інші матеріяли.

Відбулася конференція середовища УГВР

Ню Йорк. — У суботу і неділю, 10-го і 11-го жовтня ц.р., відбулася тут чергова делеґатська конференція осередків середовища УГВР. На конференцію, яку скликала Президія Закордонного Представництва УГВР, прибули 63 делеґати з ЗСА, Канади, Західньої Німеччини, Великобританії та Австралії. Конференцією вела Президія в складі: Мирослав Болюх (Австралія) — голова, Ірина Козак (Західня Німеччина) — заступник голови, Олекса Мотиль (ЗСА) — секретар.

З приводу конференції влаштовано в суботу, 10-го жовтня, в Українському Інституті Америки публічну сесію з такими доповідями: „Становище в Україні і наші завдання" — Анатоль Камінський, „Ми і українська справа напередодні 1990-их років" — Роман Купчинський, „Українська політика на еміґрації" — Роман Ільницький. Сесією керував Василь Калинович.

Учасники конференції розглянули актуальні проблеми життя українського народу, зокрема такі питання, як сучасні суспільні процеси в Совєтському Союзі, що пов'язані з політикою „ґласности" і перебудови; зрушення в громадській думці в Україні та зусилля діячів української культури і ширших кіл української суспільности відвойовувати елементарні права українського народу в умовах спустошення, яке комуністична Москва спричинила в Україні в галузі української мови шкіл, духової і матеріяльної культури, довкілля тощо.

Серйозну увагу присвячено питанню боротьби українського народу за свободу віри, а також переслідуванним і ув'язненим за свої переконання українським патріотам.

(Закінчення на стор. 4)

ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО ВАНДАЛІЗМУ НА ЛИЧАКІВСЬКОМУ ЦВИНТАРІ

Як повідомляє газета „Культура і життя" з 30-го серпня ц.р. в статті „Мародери з Личакова", личаківське кладовище стало осередком „цвинтарних бизнесменів", які з метою наживи крадуть намогильні пам'ятники, залізні огорожі з могил чи навіть кам'яні вівтарики з каплиць. При тому приклад такого дикунства та вандалізму дають і львівські партійні начальники. Вони викидають зі старих могил кости мерців та нагробні пам'ятники і на цьому місці ховають своїх померлих родичів.

„Культура і життя" пише про дві категорії „упирів з покликання". Перша — ті, хто заради наживи руйнують старі могили, крадуть нагробні пам'ятники та все інше, що за умов совєтського „соціялістичного" суспільства можна на чорному ринку продати. А друга категорія — це бюрократична державно-партійна знать, нова „аристократія" сучасного Львова, в більшості вона наїхала з далекої московської півночі, що їх газета називає „аґресивним ситим міщанством", серед якого передове місце займають саме ці представники партійної знаті. Ось що про це пише „Культура і життя":

„Поруч з могилами Франка, Крушельницької, Людкевича із помпою на вічний спочинок кладуть директора взуттєвої фабрики, то у фамілійну гробницю підселяють... ні, не далеких родичів, а тих, для кого вибили, викрутили-купили дозвіл і, трощачи старі плити і склепіння, безсоромно займають чужі могили. Хто займає? Переважно „дорогі мами", „незабутні тещі", „безцінні родичі" номенклятурних осіб, а також і ті, чию містичну появу на меморіяльному кладовищі не зуміла пояснити навіть прокуратура (бо не цікавилася)".

Таким чином з личаківського цвинтаря зникають старі могили, в яких поховані видатні діячі Львова, українські і польські, а їх місце займають могили померлих представників номенклятури. Побіч того діла нищення цвинтаря доконують звичайні грабіжники-бизнесмени. Бо ж СССР, після 70-літнього будівництва „соціялізму" чи не єдина країна, у якій усе можна продати на чорному ринку. І тому „інтерес" з цвинтарними могилами процвітає, до речі не лише у Львові, а й в усьому СССР.

Про це в квітні ц.р. на пленумі Спілки Письменників СССР в Москві, говорив літератор Проскурін. Він висловив своє обурення з приводу вандальських вчинків на кладовищах СССР. Грабіжники розкопують могили стародавні кургани, шукають за дорогоцінностями. Але не слід забувати, що „добрий приклад" часто дають таки і представники совєтського режиму.

Львівські начальники наказали 1971 року булдозерами знищити могили воїнів УГА, які 1918 року боролися за український Львів. Писав про це в 1971 році в своїй скарзі до Верховної Ради і до ЦК КП України УССР В'ячеслав Чорновіл і це також було одною з причин, що його затаврували „українським буржуазним націоналістом" та кинули до концтабору. Сьогодні ж, беручи собі приклад „грабують — як пише „Культура і життя", — плити з військового кладовища, де поховано понад 3,000 совєтських солдатів".

Мейор Е. Кач візьме участь у святкуваннях Тисячоліття

Ню Йорк. — У великих святкуваннях в українській католицькій церкві св. Юра, що відбудуться тут в неділю, 25-го жовтня ц.р., візьме участь, як інформують, мейор міста Ню Йорку, Едвард Кач.

Як відомо, того дня відбудеться урочисте посвячення мистецького розмалювання церкви і тим українська католицька громада міста Ню Йорку розпічне святкування 1000-річчя Християнства в Україні.

Після Архиєрейської Служби Божої та посвячення, яке довершить Владика Василь Лостен, відбудеться урочистий обід в авдиторії школи св. Юра.

У Честері зорганізувались сеньйори

Честер, Па. (С. Мельник). — З ініціятиви інж. Володимира Горбового засновано тут Товариство Українсько - Американських Сеньйорів.

Перші інформативні сходини відбулися 1-го лютого 1987 року. В. Горбовий з'ясував справу оформлення такого товариства і евентуальні користі. На наступних повакаційних сходинах вибрано Управу, до якої увійшли: В. Горбовий — голова, Йосиф Верещак — кореспонденційний секретар (англомовний), Софія Мельник — протоколярна секретарка (україномовна), Іван Фідик — касир.

До товариства належать громадяни обидвох українських церков, православної і католицької, тому духовними опікунами є о. Мирослав Грабовський, парох католицької церкви св. Духа, і отець Максим Гончар, парох православної церкви Успіння Пресвятої Богородиці.

Сходини товариства відбуваються в шкільній авдиторії церкви св. Духа.

Плянуючи працю товариства, рішено щорічно відзначувати річницю трагедії в Чорнобилі, як також важніші національні свята. В рамках товариського життя запляновано улаштовувати доповіді, гутірки, прогулянки та деколи брати участь в імпрезах сусіднього філядельфійського товариства сеньйорів, яке вже відоме зі своєї всесторонньої діяльности.

Рішено також поширити діяльність суспільної опіки, бо поміч старшим громадянам повинна бути найпершим обов'язком.

Г. Алієва відправили на пенсію

Москва. — У середу, 21-го жовтня, пленум ЦК КПСС вивів із складу Політбюра 64- річного Гейдара Алієва, який став уже п'ятим членом цього органу, усуненим після приходу до влади Михайла Горбачова. До нього на „заслужений відпочинок" були відправлені Ґріґорій Романов, Віктор Ґрішин, Ніколай Тіхонов і Дінмухамед Кунаєв.

Г. Алієв був останнім членом вищого керівництва покликаним на таку високу керівну посаду за покійного Леоніда Брежнєва.

В короткому повідомленні пресового аґентства ТАСС сказано, що „Пленум задовільнив просьбу Г.А. Алієва про звільнення його від обов'язків члена Політбюра ЦК КПСС у зв'язку з виходом на пенсію за станом здоров'я".

Гейдар Алієв народився 10-го травня 1923 року в Нахічевані в робітничій родині, вчився в Промисловому інституті в Баку (1949-1950) і закінчив історичний факультет Азербайджанського університету ім. С. М. Кірова (1957). До переходу на партійну працю служив в органах державної безпеки: в НКВД Нахічеванської АССР, в азербайджанському МҐБ (пізніше МВД і КҐБ Азербайджанської ССР), від 1964 до 1967 року був заступником голови Азербайджанського КҐБ, а від 1967 до 1969 року — його головою. Від 1969 до 1982 року був першим секретарем ЦК комуністичної партії Азербайджану, а в листопаді 1982 року був призначений членом Політбюра ЦК КПСС. Має чин генерал-майора. Його брат Хасан Алієв є членом Азербайджанської Академії Наук.

Коли Гейдар Алієв в 1967 -1969 роках займав пост заступника голови азербайджанського КҐБ, його начальником був ставленик Л. Брежнєва, Семен Цвіґун, який, можливо, і відкрив йому дорогу у вище партійне керівництво. В Політбюро Алієв відповідав за легку промисловість і транспорт, діяльність яких останнім часом різко критикувалася в центральній пресі.

Вважають, що Алієв був у числі членів Політбюра, які підтримали кандидатуру Михайла Ґорбачова на пост генерального секретаря після смерти Константіна Черненка. Він не був на червневому пленумі ЦК, у зв'язку з чим чужинецькі спостерігачі догадувалися, що Алієв або тяжко хворий, або перебуває в немилості і незабаром буде виведений з керівництва.

Іран погрожує відплатою

Нікозія, Кипр. — Виступаючи у вівторок, 20-го жовтня, в Теграні, іранський міністер в справах нафти Ґолямреза Ака-заде заявив, що декілька робітників, які обслуговували знищені американською фльотою бурові плятформи в Перській затоці, були поранені, в тому числі два — тяжко, а матеріяльна шкода становить 500 міл. дол. Іранський президент Алі Хаменеї і голова парляменту Алі Акбар Гашемі Рафсанджані погрозили відплатою американцям за атаку на плятформи.

Багато спостерігачів уважають ці погрози серйозними. Ізраїльські спеціялісти відзначають, що після американської атаки речник „ісламських революційних ґвардійців" аятолли Хомейні попередив жителів Теграну про неминучі повітряні налети, які повинні наступити після відплатного удару Ірану по З'єднаних Стейтах Америки. Іранське радіо декілька разів заявило, що Тегран і Вашінґтон перебувають тепер у стані „тотальної війни" і рекомендувало американцям „не забувати історії з В'єтнамом".

Хоч спостерігачі беруть до уваги чисто реторичні аспекти цих іранських погроз, вони впевнені, що Тегран все таки зареагує на американську атаку і, можливо, знову випустить китайські ракети „Сілкворм" на цивільні кораблі, які є під захистом військової фльоти ЗСА.

Голова Об'єднаного комітету начальників штабів ЗСА адмірал Вілліям Кров передбачає, що Іран знову встановить міни в Перській затоці або застосує акти терору проти американців. Вважають, що саме побоювання, що Іран застосує акції терору, змусили Вашінґтон утриматися від удару по іранській території і атакувати нафтові плятформи, що знаходяться у міжнарод

(Закінчення на стор. 4)

ДЖ. ШУЛЦ ПРИБУВ ДО МОСКВИ ПОЇЗДОМ З ГЕЛЬСІНКІ

Москва. Державний секретар З'єднаних Стейтів Америки Джордж Шулц прибув з Гельсінкі поїздом до Москви для дводенних розмов з міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе у справі контролі озброєння, редукції стратегічної нуклеарної зброї, зокрема ракет середнього і близького засягу і відтягнення цих ракет у глобальному засягу.

На центральному залізничному вокзалі Дж. Шулца і його кількох дорадників вітав міністер Шеварднадзе, в нічому не прозраджуючи, що Москва незадоволена загостренням ситуації в Перській затоці, що може мати негативний вплив на хід розмов, які розпочалися там в четвер, 22-го жовтня і триватимуть два дні.

Розмовляючи з кореспондентами коротко перед від'їздом з Гельсінкі до Москви, державний секретар заявив, що в розмовах будуть порушені майже усі важливіші справи американсько-совєтської погоджености щодо роззброєння, скорочення нуклеарної зброї на принаймні 50 відсотків на протязі кількох наступних років і підписання договору про відтягнення ракет. Сам акт підписання мав би відбутися під час третьої зустрічі на вершинах між президентом Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим у Вашінґтоні, згідно з домовленістю у Женеві.

Поінформовані дипломати у Вашінґтоні і Москві думають, що під час побуту Дж. Шулца в Совєтському Союзі будуть вестися розмови також про програму поїздки М. Ґорбачова до ЗСА, а може навіть буде встановлена точна дата третьої зустрічі на вершинах. У поїздці до Москви Дж. Шулца супроводжає головний дорадник Президента у справі крайової безпеки Френк Карлуччі, знавці проблеми озброєння і деякі експерти підсовєтської проблематики. Американці надіялись, що це перед зустріччю Р. Реґена і М. Ґорбачова можна буде проголосити спільний комунікат про редукцію стратегічної зброї і ліквідацію ракет, але совєтські представники на переговорах в Женеві справу протягають, вимагаючи спочатку ліквідації усіх західньонімецьких ракет близького засягу. Виглядає, що СССР не має довір'я до німецької заяви і запевнення Вашінґтону у розпорядженні якого знаходяться атомові боєголовки до згаданих ракет. Дж. Шулц надіється розв'язати у переговорах і ці справи, мабуть не здаючи собі справи з яким партнером він має до діла, кажуть скептики й деякі консервативні аналітики.

В АМЕРИЦІ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Індії Раджів Ґанді відвідав З'єднані Стейти Америки і тут відбув довшу розмову з президентом Роналдом Реґеном та іншими американськими офіційними особами. Мова йшла в першу чергу про затіснення політичної і торговельної співпраці між ЗСА й Індією.

НОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ в університеті Оклагоми виявили, що люди які хворіють на запалення горла, легень чи віддихальних органів, коли заживають антибіотики та міняють зубні щіточки щодва тижні виздоровляють скоріше, як ті, які тільки заживають антибіотики. Виявляється, що вживана зубна щіточка є резервуаром для бактерій і вірусів, що є спричинниками звичайної простуди, запалення легенів, улькусів, запалення горла, сінусів тощо.

ПІСЛЯ ОПИТУ СОТНІ УРЯДОВЦІВ з ділянки персоналу в найбільших корпораціях ЗСА, шукачі праці повинні писати свої резюме коротко, правдиво і охайно. Коли мова про довжину, то 65 відсотків опитуваних висловились, що на провідні становища резюме не повинно бути довше, як дві сторінки, для рівня урядників повинно бути односторінкове. Найбільшою помилкою в резюме не перекручення чи наявна неправда (36 відсотків), довжина 21 відсотків, друкарські та граматичні помилки 19 відсотків, але тільки 2 відсотки виказали надто короткі резюме.

ЯКЩО ОДОБРЕННЯ судді Роберта Борка провалиться, то на перших двох місцях в неофіційній листі Білого Дому виднінють кандидати Патрик Гіґґінботам і Клифорд Воллес. П. Гіґґінботам це 48-літній уродженець Алябами й може подобатись деяким сенаторам з півдня, які були проти затвердження Борка. Консерватисти є за ним, але проти є оборонці „права на життя", тому що він не погоджується з експериментуванням на зародках. Знову К. Валлис, років 58, є консерватистом, що висловився про обов'язок суддів вияснювати незрозумілі місця Конституції але він не є блискучий в своїх опініях.

СЕРЕД РЕСПУБЛІКАНЦІВв є побоювання, що раптовий спад на біржі погано вплине на кампанію кандидатів їхньої партії. Назовні це виявляється у спробі деяких кандидатів відсунути себе подальше від бюджетової політики Білого Дому. Крім того деякі чільні республіканські провідники своїми публічними виступами та критикою Уряду самі творять поділ. Гостро виступив сенатор Баб Дол, один з президентських кандидатів, на сенатському форумі, закликаючи президента Роналда Реґена скласти якусь заяву для успокоєння власників вартісних паперів. Кандидат Джек Кем обвинуватив секретаря скарбу, що це його невідповідальні заяви минулого тижня привели до провалу біржі. Колишній державний секретар Александер Гейґ дозволив собі на пряму критику Уряду президента Р. Реґена.

РЕЧНИК БІЛОГО ДОМУ Марлин Фіцвотер сказав, що Ненсі Реґен по операції почувається добре, проходжується, поглядає отримані квіти й відписує листи подяки за побажання скорого видужання. Беручи це все до уваги, сподіються, що вона повернеться з лікарні вже при кінці цього тижня.

ЗАПРИСЯЖЕННЯ НОВОГО директора Федерального Бюра Інвестиґацій, судді Вілліяма Сешинса, переставлено на 2-го листопада ц.р. Цю нову дату встановлено через захворіння на кровавого улькуса. Майбутній директор заявив, що присягу переводитиме колишній верховний суддя Ворррен Бирґер.

ДИРЕКТОР БЮРА АЛЬКОГОЛЮ, вогнепальної зброї та тютюну Стівен Гіґґінс заявив на пресовій конференції, що федеральні урядовці зробили облаву на членів кримінального синдикату у 13-ох стейтах, заарештувавши 124 членів. Ця найбільш вдало зорганізована банда була причетною до біля 625 вбивств, пов'язаних з наркотиками.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Коразон Акіно заповіла, що у зв'язку з напруженою ситуацією в країні і спробою державного перевороту з участю деякої частини урядового війська, вона проголошує спеціяльне уповноваження безпосереднього керівництва для кабінету без апробати парляменту і тільки за порозумінням з лідерами сенату і палати громад. Одним словом, кажуть політичні спостерігачі, це є свого роду обмежена диктатура, при допомозі якої Акіно надіється скріпити дисципліну в армії, відбудувати економіку і повести рішучу боротьбу проти комуністичних партизанів і комуністичної інфільтрації. У зв'язку з цим зарядженням також найближчі співробітники президента К. Акіно отримали більші повновласті, зокрема міністерство оборони, внутрішніх справ і юстиції та державна служба безпеки.

У ШВЕЦІЇ ЩЕ Й ДОСІ неспокійно з приводу втечі совєтського шпиґуна з тюрми, який відбував доживотний вирок. Вину за втечу шпиґуна Стіґа Берґлінґа взяв на себе міністер юстиції Стен Вікбом і рівночасно написав резиґнаційного листа та передав його на руки прем'єр-міністра Інґвара Карльсона. У зв'язку з тим, що міністерство юстиції не зуміло розв'язати вбивства колишнього прем'єра Ольофа Пальме, в країні збільшились протести і вимоги осунути з уряду міністра Вікбома. Шведи не можуть зрозуміти тієї обставини чому офіційні урядові особи допомогли втекти одному з найголовніших шпиґунів СССР. Розчарування неморальною поведінкою міністра юстиції Швеції триває далі.

ГАЗЕТА „ВОЛЛ СТРІТ Джорнал" повідомила останньо про різке зниження дефіциту в державному бюджеті у Великобританії, який у вересні цього року становив тільки 35 мільйонів фунтів штерлінґів. Два місяці раніше цей дефіцит становив 705 міл. фунтів. Головні англійські економісти звертають увагу на дві причини, які спричинились до оздоровлення фінансової господарки уряду прем'єр-міністра Марґарет Тачер, а саме: на різкий зріст видобутку нафти на Північному морі, що збільшило прихід грошей до державної каси, як також на передачу деяких державних підприємств у приватні руки, що також принесло державній касі понад 600 мільйонів фунтів штерлінґів приходу.

Дві красуні-близнючки репрезентуватимуть „Свободу" і „Український Тижневик" на Балі преси

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як уже інформовано, Фундація ім. Мазепи, Фінансова комісія Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та Спілка Українських Журналістів Америки влаштовують в суботу, 7-го листопада ц.р., Баль української преси в приміщеннях Шератон-Тара готелі у Парсіппані, Н. Дж.

Цьогорічна програма вибору Кралі преси відбудеться о год. 8:30 вечора, відтак вечеря і баль до год. 2-ої ранку при звуках оркестри „Кауріґа". Вступ на баль з коктейлем і вечерею виносить 60 дол. від особи, а 40 дол. для студентів. У справі замовлення столиків на 8, 10 або 12 осіб слід телефонувати на число (201) 376-5140.

На цьогорічному Балю преси видання Українського Народного Союзу, „Свободу", „Український Тижневик" репрезентуватимуть Ніна Марія Марк і Андрея Катерина Марк, неоднакові близнючки з Форест Гилл, Мд.

Ніна Марк

Андрея Марк

Ніна М. Марк, 17 років, є відзначаючою ученицею С. Мілтон Райт середньої школи в Белл Ейр, Мд. Пластунка, грає на флейті в шкільній оркестрі. Її зацікавлення — фортепіян, писання оповідань і віршів, а з ділянки спорту — теніс, лещатарство і біг на далеку віддаль. Її ескортом буде Петро Клим з Стетен Айланд, Н. Й.

Андрея К. Марк, 17 років, є також відзначаючою ученицею цієї самої школи в Белл Ейр, пластунка, грає на клярнеті у шкільній оркестрі. Її зацікавлення це — фортепіян, балет і фотографія, а з ділянки спорту — теніс, лещатарство і відбиванка. Ескортом її буде Данило Слоневський з Чарлстону, Південна Каролайна.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Совєтські брехні про Америку

Окремий відділ пропаґанди в московському КҐБ зайнятий тепер найбільше ширенням по всьому світі фальшивих інформацій про Америку. Згідно із статтею на цю тему у щоденнику „Крищен Саєнс Монітор" з 16-го жовтня ц.р. деякі з отих брехень про Америку такі дивовижні, що американські офіційні кола рішені не спростовувати їх, бо і так ніхто в ці фальші не повірить.

Цікаву методу прийняло в цій справі КҐБ. Совєтська аґентура в різних країнах старається помістити в місцевій пресі — в Індії, Ніґерії чи південноамериканських часописах — якусь таку придуману вістку, опісля совєтська преса, наприклад „Літературна Ґазєта" передає ту вістку з покликанням на те чужинецьке джерело, а західні кореспонденти в Москві з черги передають цю вістку прихильним Москві західнім газетам. Така процедура має деякі конкретні висліди, бо недавно в Европейській раді, що її створено було як ніби надрядний паневропейський парлямент, представник Голляндії, покликавшись на оті пресові фальші, зголосив інтерпеляцію у справі нібито схоплювання американськими аґентами в країнах Південної Америки недорозвинених дітей, щоби переводити на них в американських клініках засекречені медичні експерименти.

Однією із таких фантастичних брехень, що їх придумала Москва, є те, що Америка на спілку з Ізраїлем винайшли зброю, яка вбиває тільки чорних, а не білих. Цю вістку перепачковано до муринської преси в Південній Африці. Останньою такою невірогідною злочинною брехнею совєтського пропаґандивного апарату є твердження, що американські медичні лябораторії з наказу від уряду, винайшли бактерію АІДС і поширили по всьому світі.

За твердженням названого вгорі дуже поважного й авторитетного американського часопису, головну ролю в отій наклепницькій кампанії проти Америки грає колишній довголітній совєтський амбасадор у Вашінґтоні Анатолій Добринін, який став головою Міжнародного департаменту в Центральному Комітеті Компартії СССР, який тісно співпрацює з КҐБ. Це цікава інформація, бож ми читали, що це Добринін став найближчим інформатором Ґорбачова у справах, що стосуються Америки, і що Добринін, який пізнав добре американську економіку й американський добробут, був промотором заповіджених Ґорбачовим реформ по лінії демократизації та вільної торгівлі. Але в СССР все можливе, бо вся тамошня комуністична система побудована на принципі безетичности й аморальности.

Совєтська кампанія очорнювання Америки перед міжнародним світом іде паралельно з совєтськими ніби миролюбними заявами та згодою на постулят Реґена, щоби найближчий військовий договір між ЗСА і СССР оперти на принципі редукції різного роду зброї (спершу ракет на близьку і середню віддаль), а не на принципі обмеження продукції нових родів зброї. У Відні й Женеві продовжуються американсько-совєтські наради у цій справі. З совєтської сторони не було заперечення вістки, що під кінець цього року має відбутися у Вашінґтоні нова конференція на вершинах Роналда Реґена й Михайла Ґорбачова з підписанням нового історичного документу, який буцімто започаткує процес ліквідації стратегічної зброї. Така подвійна тактика совєтської політики супроти Америки, ніби „двоpейкова" політика усмішок і одночасно лайок та брехень, може принести Москві деякі пропаґандивні успіхи на коротку мету. На довшу мету вона мусить збанкрутувати. Західній, зокрема американський розвідчий та інформаційний апарат, такий великий, розвинений і докладний, що виявлення праджерела цієї протиамериканської кампанії вдарить по Совєтському Союзі бумеранґом та скомпромітує його ще більше, як уже дотепер скомпромітував. Зокрема підсовєтські громадяни так привикли до способу редаґування тамошньої преси, що вони і тепер, в добі облегшення цензури, читають совєтську пресу з найбільшими застереженнями щодо правдивости її вісток.

Американська державна верхівка покищо з легковаженням ставиться до цієї повені поширюваних про Америку брехень. Але треба сподіватися, що невдовзі з Білого Дому і Державного департаменту прийде різке натаврування такої ганебної поведінки.

М. Мельник

УКРАЇНСЬКІ ЛІТЕРАТОРИ ДАЛІ ПРОТЕСТУЮТЬ

II.

Президія правління СПУ вважає, що в Конституції УРСР мають знайти місце статті, якими забезпечувалася б на території республіки рівноправність української, російської мов та мов інших національностей, котрі проживають на Україні. Повинні бути прийняті закони, які забезпечували б на практиці неможливість витіснення української мови зі сфери виробництва, освіти, діловодства, транспорту, наочної агітації і т. д.

4. (...) На державному рівні, з широким залученням громадськості необхідно координувати роботу міністерств і відомств, творчих спілок та інших організацій по інтернаціональному і патріотичному вихованню, забезпечувати дотримання принципу національно-російської двомовності при проведенні державних і громадських заходів, здійснення на практиці рівноправності мов у різноманітних сферах життя, збалансовану, відповідну до реальних потреб людей взаємодію суспільних функцій української і російської мов, обов'язкове вивчення української мови в усіх загальноосвітніх школах республіки (із складанням іспитів у випускних чи передвипускних класах російських шкіл), поширення їх в дошкільних закладах (з обов'язковим введенням вивчення української мови у п'ятирічному віці), добиватися розширення мережі шкіл з українською мовою викладання.

5. Подати практичну допомогу Міністерству культури УРСР в роботі по дотриманню мовного статусу в українських театрах республіки, розширенню і забезпеченню сучасною тематикою театрального репертуару за рахунок п'єс вітчизняної класики і творів сучасних українських радянських драматургів.

6. Порушити питання перед Міністерством культури УРСР і Укпрофрадою, Міносвіти УРСР, Мінвузом УРСР про поліпшення комплектування бібліотек новими книгами республіканських видавництв „Радянський письменник", Дніпро", „Молодь", „Веселка", „Мистецтво", „Музична Україна" та про збільшення коштів на передплату в державних і профспілкових бібліотеках, в бібліотеках системи Міні освіти й Мінвузу УРСР українських газет і журналів. Не допускати скорочення в бібліотеках передплати української періодики.

7. Республіканському комітетові по проведенню всесоюзного свята „В сім'ї вольній, новій" (Після того всього, що люди ті написали вгорі, вони далі будуть пропаґувати щасливе життя українців „В сім'ї вольній, новій". Що за трагедія! — ММ) разом з Міносвіти УРСР щороку проводити в усіх загальноосвітніх школах республіки Шевченківські уроки (де будуть підкресляти любов Шевченка до росіян і імперії — ММ) із залученням письменників України і братніх республік. (...)

9. Звернутись до Міністерства вищої і середньої освіти УРСР з пропозицією про перегляд практики переведення окремих факультетів і цілих вузів, особливо гуманітарного профілю, на викладання виключно російською мовою під тим приводом, що там навчаються іноземці. Це суперечить принципу національно-російської двомовності, не служить завданням інтернаціонального виховання, зміцнення дружбк народів.

При кафедрах літератури народів СРСР в університетах республіки запровадити факультетні (для початку) курси національних мов, де студенти б глибше могли увійти в стихію братніх культур. На матеріалі роботи кафедр і згаданих курсів буде змога створити навчальні посібники з національних мов і словники, а також підручники „Історії літератури народів СРСР" для вузів і середніх шкіл. (...)

11. Доручити секретарям правління тт. Канівцю В. В., Павличку Д. В., Сердюку Ю. О. разом з Інститутом літератури імені Т. Г. Шевченка АН УРСР безпосередньо включитися в роботу по підготовці до видання забутих і несправедливо вилучених письменників минулого і радянського часу".

Як бачимо, у вільній і рівноправній Україні треба боротись не за право росіян вчитись по-російськи, а за право українців вчитись по-українськи. Треба теж казати не що російська мова має бути така сама важна, як українська, а що українська мова повинна бути рівноправною з російською. Які щасливі фінці, поляки, словаки, чехи, мадяри, й румуни, що вони не опинились „В сім'ї вольній, новій".

А позатим, початкова фразеологія Постанови, зформульована так, щоб виглядало начебто все, що СПУ збирається робити, це виконати постанову ЦК-КПУ. Та згодом, Постанова не тільки домагається відповідних законів, але й додатків до конституції. Вона теж не обмежується до шкіл, вона відноситься до всіх ділянок життя країни. Постанова ЦК ПКУ про ті речі взагалі не згадувала.

Мусимо теж сказати: як є, так є, та добре що українські літератори роблять те що роблять. Добре теж, що принаймні відносно мови в них така велика одностайність. Цікаво тільки, чим це все скінчиться.

Ф. Лукіянович

СУМНА РІЧНИЦЯ

Дня 24-го жовтня 1985 року із совєтського вантажного корабля „Маршала Конєва", заякореного у Ню Орлінсі на річці Міссісіпі, один моряк скочив у воду, приплив до берега, видрявся на поміст пристані і першим двом стрічним людям, що їх побачив, дав до зрозуміння що він бажає азилю. Зрозумівши його намір, ці два чоловіки відвезли Мирослава Медведя, бо це він був, до станиці прибережної сторожі.

Щоби мати змогу порозумітись із моряком, станиця зажадала перекладача і так припадково сполучили телефонічно Медведя із д-р Іриною Падох з Ню Йорку. Про якесь мовне непорозуміння годі говорити, бо вони обидвоє із Галичини. Перекладач переказала членам станиці зміст розмови з Медведем, а саме, що він бажає залишитись у ЗСА і тому просить право азилю. Члени сторожі викручувались пізніше тим, що це не було ясно сказано та що в перекладача був чужий акцент.

Нікому не відомий зміст розмови між тими двома членами сторожі, але Медведя посадили до авта та привезли до пристані. Побачивши корабель, Медвідь почав пручатись, а тоді сторожа покликала в допомогу кількох посіпак, що саме вантажили збіжжя на совєтський корабель. Ці схопили Медведя, який боровся, вставили йому на руки кайданки, що їх отримали від сторожі, та затягнули Медведя, що копав та бив головою об каміння, на борт корабля. Там зняли з нього окови. Як тільки відчув вільні руки, Медвідь перебіг борт та знову кинувся у воду. Але моряки виловили його з води і, тягнучи на корабель, били його. До цього пасивно приглядались члени сторожі, які повернули Медведя на корабель, з якого він пробував втекти.

Чи то був Медвідь?

Вістка про спробу втечі та насильне повернення швидко рознеслась і стала сенсацією дня. З Вашінгтону прилетіли представники уряду та совєтської амбасади. На вимогу властей, Медведя видали; його перевезли до шпиталю для моряків, де він перебував одну добу та лікарські оглядини, які ствердили наявність наркотиків у його організмі. В присутності капітана корабля, — інша помилка — поставили йому питання, що він собі бажає, а на повторну відповідь що хоче повернутись на корабель, це і виконано.

Над цією справою було б поставлено крапку, якщо б ці два чоловіки, які доставили Медведя до станиці не висловились, що вони везли іншого моряка до станиці, а іншого бачили у лічниці, отже не та сама людина. Вдодатку, завважено, що той моряк говорив мішаною українською мовою та що на його тілі не було синяків чи інших познак побиття, а тому постав сумнів чи це справді був Медвідь, чи тільки його підмінник? Внаслідок цього, українські установи вимагали іншої перевірки та затримання корабля доки ця справа остаточно не вияснилася. До цих вимог прилучився також впливовий сенатор із Південної Каролайни Джессі Гелмс, вимагаючи від Шулца, щоби затримав корабель у пристані.

Медвідь — жертва політичної розгри

Ще перед пробою втечі Медведя, заіснували певні події, які внесли напруження між президентом Реґеном, совєтами та жидівською спільнотою. Так в Ню Йорку ФБІ приловило на гарячому вчинку совєтського шпигуна Захарова, а тому що він не мав дипломатичної недоторкальности, його заарештовано.

Совєтська відплата була тільки питанням часу. Кореспондент ЗСА Данілов проходив вулицями Москви, коли то один незнаний йому чоловік вручив йому газету. В своїй наївності, Данілов затримав її, тоді прискочили два агенти КҐБ, розгорнули газету, в якій були секретні документи, і заарештували його. Закиди ЗСА, що це був звичайний совєтський трюк і шантаж, не мали ніякого значення.

Відвідуючи у жовтні 1985 року Західню Німеччину, президент Реґен, як запляновано, всупереч протестам жидів прибув на цвинтар у містечку Біттбургу — у вислів пошани борцям війни. Але там поховані були також СС-си, в наслідок чого жидівська спільнота сильно запротестувала.

Отже, заплутана ситуація. За кулісами відбувались торги, що увінчались заміною Захарова за Данілова, а в додатку, совєти ще „докинули на вагу" звільнивши декілька жидівських дисидентів із родинами, для замирення Реґена із жидами.

У цьому контексті, якою маловажною виглядала

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Яр. Климовський

Під враженням „Лемковини"

У виснажливому турне по українських осередках Канади і ЗСА, ансамбль „Лемковина" завітав 10-го жовтня ц.р. до Філядельфії із своїм гостинним виступом.

Правду кажучи ми не очікували від ансамблю чогось надзвичайного, усвідомлюючи, що „Лемковина", це суто фолкльорний ансамбль. Та цього роду ансамблі не бувають однакові під поглядом мистецького рівня. „Лемковина" одначе серед таких ансамблів — це вийняток у позитивному розумінні, якщо йдеться про мистецький рівень. Найкращим доказом є кількість солістів — 8 жінок і 8 чоловіків. Ось вони (за абеткою): Богуслава Гибей, Ігор Голощак, Ярослав Горощак, Федір Гоч, Ірина Грич, Марйоля Гурба, Юлія Дошна, Марйоля Дрейович, Іван Дубец, Анна Ревак, Марія Сверщинська, Андрій Сокач, Марія, Петро, Славомир Трохановські; є ще двоє Трохановських — Ярослав, дириґент і Лідія, солістка-сопілкарка. Замикають листу солістів Лідія Фецюх і Степан Цюрик.

У програмі, до речі дуже багатій, пісні з Лемківщини, також із околиць Пряшева, Білцаревої, Комарника на Пряшівщині.

„Лемковиною" дириґує Ярослав Трохановський. Він аранжував чи музично опрацював 22 пісні на 25 цілої програми.

Пісні виконані лемківським говором, у якому вдосталь мовних елементів, так словацьких, як і польських, тут і там мадярських з незвичним наголосом на другому складі від кінця, зворушували до глибини душі такі, як наприклад, „Гори наші", „Буд здрава землице", О, моя ти, Лемковино", „Тяжко жити на чужині", „Ой верше, мій верше", „На Лемковині". Не без того, що викликали у нас і веселий настрій — „Дротар" чи „Повіжте мі, куме Гнате".

Коли „Лемковина" виконувала „Реве та стогне" ми не так звертали увагу на саме виконання, як відчували велетенську силу пієтизму виконавців для Шевченкового слова, цього священного, цілющого, яке на чужому, неприязному обширі поруч Божого слова допомагає лемкам усе приймати з глибокою вірою на краще завтра.

До пісень приґравала невеличка оркестра, складена з чотирьох скрипок, чельо, баса, цимбалів, сопілки.

Ярослав Трохановський, як дириґент імпонує повним володінням ансамблем. Тут і там характеристичне для фолкльору перетягання музичної фрази підкреслює стиль ансамблю. У веселих піснях не слід зловживати свистами, натомість наслідування присідки одним із скрипалів чи обертів музичним інструментом є доволі дотепне, але і тут не переступати меж.

В ансамблі переважає молодь — усі вродливі, поставні. На увагу заслуговують типові лемківські костюми, як жінок, так і чоловіків. Чи бува, гуня, хоч і стройна, що її час від часу вдягає наопашки дириґент не перешкоджає в дириґуванні?

Невеличку в'язанку польських народних пісень у турне по Канаді і ЗСА з уваги на суто психологічний аспект, не завадило б виконувати їх в українському перекладі, бо в Польщі ситуація зовсім інакша і нам усім зрозуміла.

Дві рецитації, що їх виконали автори: Павло Стефановський і Петро Мурянка-Трохановський заслуговують на особливе підкреслення. У їхніх віршах ми відчули тугу за рідною землею доведену до ностальгії.

„Лемковина" — це ансамбль, що вже після двох трьох точок здобуває прихильність до себе, доброзичливість, дружність і почуття братолюбности та відчуття єднання сердець.

Належно оцінюємо непереможне бажання „Лемковини" нести рідну пісню у складних умовинах, оцю пісню, яка ніжними кольорами малює полонини на схилах Низьких Бескидів і трудолюбних лемків з їхньою маржинкою. Нам ще ввижаються лемківські трудівники — ткачі, гончарі і різьбарі (в дереві як славний Пецух й інші). Недаром Б. Антонич у своїй зірці „Привітання життя" велику дань склав Лемківщині, а в прозі О. Бескид-Тарнович. І сьогодні мистець маляр Венгринович у своїх графіках, церквами, які тепер у скансені, тобто в етнографічному парку чи пак музеї в в пленарі), пригадує нам оцю нашу незабутню, мальовничу Лемківщину, живцем відірвану від нашого національного організму, про яку Ю. Г. Гошко каже: „тепер межі лемківського етнографічного району виразно окреслюється". (УРЕ, т. 6, ст. 106)

Квітами від УНСоюзу (що їх вручив Степан Гавриш, головний контролер УНСоюзу та голова Філядельфійської Округи УНС), від „Прометея", „Черемошу", „Волошок" і повстанням з місць та відспівання авдиторією многоліття на честь „Лемковини" закінчено десятий з черги в ЗСА успішний концерт Ансамблю.

Василь Колодчин
(голова УПСО)

В ЮВІЛЕЙ 1000-РІЧЧЯ СПОВНІМ ЗАПОВІТ БЛАЖЕННІШОГО

II.

В. Пильно слідкувати за розвитком подій в Україні, шукати тісних зв'язків і кращих засобів комунікації з мирянами на рідних землях, і далі бути голосом Мовчазної Церкви на поселеннях. Іншими словами — впливати на формування публічної опінії вільного світу.

Закріплення і розбудова ПУКЦеркви

Здійснюючи заповіти світлої пам'яті Блаженнішого Патріярха Йосифа, ми повинні докласти всіх зусиль, щоб Апостольська Столиця визнала офіційно Києво-Галицький Патріярхат. Наші дотеперішні змагання разом із Блаженнішим Патріярхом Мирославом Іваном митрополитами та єпископами були тільки частинно успішні. Слова Святішого Отця Папи Івана Павла II над домовиною світлої пам'яті Патріярха Йосифа: „Він боровся за справедливу справу" є моральним визнанням справедливости наших змагань за український патріярхат. Брак нині формального визнання не повинно нас ані зражувати, ані стримувати від практичного здійснювання і розбудови помісности Української Католицької Церкви.

Мирянський-патріярхальний рух із своїми організованими клітинами в країнах поселень може й повинен бути обєднуючим чинником, який цементував би помісність нашої Церкви.

Якщо йдеться про засоби, то цементувати нашу Церкву можна:

Щирими молитвами;

— глибокою обновою нашого духового життя, особливо тепер, у ювілейному році;

— допомога в парафіях, зокрема в тих ділянках парафіяльного життя, до яких маємо покликання та відповідні кваліфікації;

— опіка над молоддю, — заохота молоді до життя з Церквою і в Церкві, особливо заохочувати молодь до духовного стану;

— організування духовних вправ, семінарів для окремих тем в ділянці духового обновлення;

— фінансова допомога у вихованні священиків-душпастирів і вчених богословів;

— фінансова допомога нашій Церкві в Україні та в тих країнах поселень, де є великі фінансові труднощі;

— створення в громаді атмосфери миру, любови, вирозуміння, довір'я та конструктивної діяльности.

Беатифікація мучеників

Наша Церква є повна героїзму, посвяти і самовідречення на службу Богові, Церкві і народові, а в новій історії, за словами Патріярха Йосифа — „Наша Церква видала тисячі і сотні тисяч мучеників та ісповідників за вірність Христові і вірній Петровій Столиці". То нашим обов'язком є подбати, щоб вони стали Блаженнішими нашої і Вселенської Церкви.

З признанням треба ствердити, що наші брати із Закарпаття зробили далеко більше в тому відношенні. Вони вже розпочали беатифікаційний процес наших трьох Закарпатських єпископів: — Теодора Ромжі, Павла Гойдича та єпископа-помічника Василя Гопка.

Відзначення 1000-ліття

Це велика нагода до духового та релігійного обновлення, що його досі як слід не почато. Вправді, існують церковні і громадські комітети, які розпрацьовують програми торжественних Богослужень, святкових концертів, бенкетів, прощ до Святої Землі і Риму тощо. Одначе ці комітети не зуміли досі захопити духової обнови Божого люду. Не зуміли створити відповідної атмосфери, яка є конечна для такого духового обновлення. Серед мирян панує буденщина, апатія, брак зацікавлення, немає ентузіязму. Тут велике завдання мирянського руху: збудити, отрясти наш Божий люд від цієї апатії, внести духа замирення, співпраці, довір'я і любови. В такій атмосфері прямувати до освячення українського родинного, громадського і політичного життя. Чи не найважніше це, щоб ми могли відсвяткувати ювілей Тисячоліття Християнства України спільно, разом з усіма християнами-українцями, а особливо з нашими братами православними та продовжувати український екуменізм!

Роля і місце мирян

У цьому питанні Вселенська Католицька Церква зробила великий крок вперед. Згадати б хоч слово до мирян Папи Пія XII: „Ви є Церква"! Далі: Соборові Декрети про „Апостолят мирян", слово Папи Івана Павла II: „Ми покладаємо великі надії на живучі сили мирян". Важливою у цьому відношенні є Міжнародна Конференція Мирян, що відбулася минулого травня ц.р. в Римі і запланований на жовтень 1987 року Папський Синод, за участю понад двісті представників мирян, що має визначити місце мирян у Церкві й активізувати найчисленнішу частину Церкви до активної ролі в євангелизації світу, що нас оточує.

У нашій Церкві — це питання є ще в дуже початковій стадії. Серед духовенства і мирян є добра воля, але рівночасно є певна доза взаємного недовір'я, непевности, а навіть страху. Треба надіятись, що ці труднощі проминуть.

Щоб зберегти нашу Церкву на поселеннях і забезпечити її дальший ріст і розвиток, щоб могти бути помічними для нашої Церкви в Україні, та щоб бути чинником у Вселенській Церкві і її місії „Нової євангелизації для побудови нового суспільства", духовенство і миряни повинні у спільному діялогу визначити належне місце і ролю мирян у Церкві.

Українська Церква в Польщі, Чехо-Словаччині, Мадярщині і Румунії.

Ми маємо Всемогучого Бога, щоб у цей святий для нас Ювілейний Рік Святіший Отець Папа Іван Павло II, великий син братнього польського народу, допоміг щоб наші брати і сестри в Польщі і Чехо-Словаччині, Румунії і Мадярщині вільно молилися у своїх власних храмах під проводом українських єпископів у епархіях: Перемиській і Пряшівській та апостольських візитаторів в Румунії і Мадярщині.

Збереження спадщини Патріярха

Маю на увазі в першу чергу цю велику ідею, що виникла ще в часі заключення Унії, яку пригадав нам усім Великий Покійник Блаженніший Патріярх Йосиф. Це вже не ідея, а справа Патріярхату Української Католицької

(Закінчення на стор. 3)

Вечір української музики й танків

Арлінгтон, Ва. — Під таким заголовком відбулася тут в суботу, 26-го вересня ц.р., надзвичайно успішна імпреза, організована американським товариством „Нортерн Вірджінія Фолк Фестивал Асосієшен, Інк.". Ця асоціяція має на меті поширення знання етнічних культурних надбань серед мешканців Вашінгтону і околиці, влаштовуючи міжнародний фестиваль, який притягає тисячі відвідувачів і є джерелом доходу для різних етнічних груп, серед них і 78-го Відділу СУА ім. О. Степанів. Теперішня голова Відділу М. Терлецька є членом ради асоціяції від довших років. Мабуть перший раз в історії тутешньої громади американська організація заплянувала і провела в життя включно українську імпрезу. Слід підкреслити, що цей виступ українських танцюристів та бандуристок попередила старанно підготовлена реклама в календарі імпрез часопису „Вашінгтон Пост" та обширна стаття про молодих виконавців Линди Динзмор в льокальній газеті „Джорнал". Члени асоціяції, що займалися імпрезою, підготовили теж гарні летючки з мапою околиці та телефонічним числом для дальших інформацій.

Програма вечора, який відбувся в „Томас Джеферсон Комюніті Центер", складалася з виступів танцювального ансамблю „Лиман" з Балтимору під керівництвом Ореста Ласука та бандуристок Галі Кохно і Марії Рад. Під час перерви присутні мали нагоду ознайомитися з мистецькими творами, малюнками на склі відомої мисткині Вікторії Варварів, а також оглянути невелику виставку народного мистецтва, підготовлену 78-им Відділом СУА ім. О. Степанів. Голова Відділу М. Терлецька та члени управи Б. Ґелета, Х. Громоцька і Т. Вітковицька зайнялися теж перекускою.

Добре розголошений вечір притягнув велику кількість зацікавленої публіки, яка з ентузіязмом вітала виступи талановитих молодих людей. Програма танцювальної групи була різноманітна і цікава, включаючи танки для цілого ансамблю („Метелиця", „Гречаники", „Гопак") і виступи поодиноких солістів у танках „Чумак", „Козачок" і „Комедія". Українські народні пісні у гарному виконанні Г. Кохно і М. Рад перепліталися з танцювальною програмою і одержали велике признаня публіки.

Доклавши чимало труду, щоб забезпечити успіх імпрези, організатори вечора були приємно заскочені великою кількістю присутніх. Варто зазначити, що участь 78-го Відділу СУА у міжнародному фестивалі, спонзорованому асоціяцією, а також часті виступи ансамблю „Лиман" напевно теж спричинилися до загального успіху.

Продовжуючи свою працю ознайомлення мешканців цієї околиці з культурними надбаннями різних народів, „Нортерн Вірджінія Фолк Фестивал Асосієйшен, Інк." заплянувала вже вечір еспанського танку та музики, який відбудеться 26-го березня 1988 року.

Х. Пацлавська

Учительський симпозіюм в Дітройті

Учительський комітет Дітройту при праці.

Під кличем „Бракуюча сторінка в історії" учителі метрополітального Дітройту організували комітет під назвою „Народовбивчий голод в Україні". Головним завданням цього комітету є підготова матеріялів і цілоденний симпозіюм, щоб голодомор в Україні 1932-33 рр. став предметом у навчальній програмі публічних шкіл в Мишиґені.

Учительський відділ Громадського Комітету Відзначення 50-ліття голоду в Україні доповнить його працю, яку цей комітет пробив у роках 1982-83. Головою учительського комітету є д-р Маруся Бек, заступником і директором проєкту — проф. Стефан Віхар, секретарем і координатором — Дарія Дужа, секретарем листування — Ірина Прийма, фінансовим референтом — Василь Карпенко. У склад відділу увійшло понад 20 учителів.

На запланований симпозіюм будуть запрошені директори шкіл і навчальних програм, голови департаментів соціології шкільних дистриктів округ Вейн, Окленд і Мекомб. Запрошено також представників парафіяльних середніх шкіл. Разом біля 500 осіб.

Симпозіюм заплановано на суботу 7-го листопада ц.р., від год. 8-ої рано до 4-ої по полудні в залі Українського Культурного Центру у Воррені, Миш. Кошти за пакет навчальних матеріялів та полуденок 10 дол. Зголошення участи належить подати телефонічно на число (313) 755-6855. Чеки виписувати на: Educational Division of the Ukrainian Famine Committee і пересилати на адресу: 26436 Haverhill Dr., Warren, MI 48091.

Під час симпозіюму учителям історії і соціології буде представлений зміст інформацій, які недавно появилися на підставі дослідів міжнародних науковців. Симпозіюм подасть поради до навчальних програм, свідчення очевидців, фільму „Жнива розпачу" та вказівки до навчального плянування. Комітет закупив 100 примірників книжки Роберта Конквеста „Harvest of Sorrow" і ці книжки будуть передані бібліотекам вибраних середніх шкіл та університетів.

Д-р Джеймс Мейс, професор Гарвардського університету і директор державної комісії дослідження масового голоду в Україні, буде головним промовцем. Д-р Роман Сербин, професор історії університету Квебек в Монтреалі, подасть історичний огляд обставин Великого Голоду в Україні 1932-33 рр. Д-р Мирон Куропась, колишній асистент президента ЗСА в етнічних справах і визначний учитель шкільної системи в Де Калб Іллинойс, буде провадити навчальним семінарем. Д-р М. Куропась підготовив навчальну програму та список джерел. Ці матеріли вже масово поширено серед навчальних кіл.

Учительський комітет надіється, що семінар буде успішним. Участь учителів історії і соціології із дальших від Дітройту міст є дуже побажана.

Всій громаді залишається не тільки підтримати, а головно побажати повного успіху в запланованій праці, бо вона є незвичайно важливою у виповненні тої прогалини в історії, яку слід було виповнювати давніше.

Р. Л.

Вісті з центрального комітету „Рогатинщина"

Рік цей позначається інтенсивною працею, яка має приспішити видання Збірника історичних, наукових і мемуарних статтей про Рогатин та його повіт. Для тої цілі ведеться кампанія збирання фондів на видання. Найкращим способом пропагування збирати ті фонди — це організувати в більших поселеннях земляків Рогатинщини льокальні комітети.

У серпні зорганізовано такий комітет у Воррені, Миш., де відбулися сходини земляків Рогатинщини, організовані Богданом Кудриком. Сходини відкрив о. Богдан Скасків, вітаючи присутніх, а між ними члена редакційної колегії Збірника Степана Скробача, якому доручено подати до відома присутніх інформації відносно праці центрального комітету „Рогатинщина". П. Скробач пояснив напрямні праці того комітету, фінансовий стан, розповів про надіслані матеріяли до Збірника та про першу стадію його редакції. Головним редактором Збірника є Уляна Старосольська. Після дискусії вибрано комітет у складі: голова Богдан Кудрик, члени Катерина Антоняк, Марія Костюк, Іван Фуртак і Петро Семеген. Вибраний голова комітету подякував за довір'я та закликав складати грошові датки на ціль видавництва та далі збирати матеріяли для Збірника „Рогатинщина", пригадуючи присутнім, що майже всі повіти видали свої Збірники, а ми на останку і тому мусимо приспішити працю. Рішено складати пожертви на руки комітету, або безпосередньо до кредитової кооперативи „Самопоміч". Тому що не було більше справ до обговорення, наради закінчено молитвою, яку провів о. Богдан Смик.

Досі льокальний Комітет у Воррені переслав до каси центрального комітету датків на суму 920 дол. По 100 дол. зложили С. Антоняк, Микола Готра, Іван Фуртак, Евдокія Климишин, Стефан Мокрий, Стефан Юрків, 70 дол. Юлія Мелимука, по 50 дол. Ольга Войтович, Марія Костюк, Богдан Кудрик.

В. М.

Відзначення д-ра Я. Комаринського

Це була винятково приємна новина для д-ра Ярослава Комаринського, що його ім'я було включене на листу кандидатів для відзначення за віддану професорську працю.

Ось що в листі до проф. Я. Комаринського пише президент Північно-Іллинойського університету: „Я прийняв з великим задоволенням відомість, що ви є кандидатом на відзначення за Ваше знання і передання його студентству цієї установи. Я вам висловлюю мої сердечні ґратуляції".

„Це виїмкове призначення до Вас є завдяки Вашому знанню і талановитості як викладача. Ми долучаємося своїми голосами до цього признання", — пишуть члени відділу фінансів.

Думки професорів: він є чесний, працьовитий, відданий справі і має вироблену велику чуйність у відповідальності праці. Вимагаючий від студентів, але все є до їх послуг, за що вони його респектують.

До особистого успіху д-ра Я. Комаринський дійшов довгою дорогою чужини. Тому відзначення для нього було милою несподіванкою.

Газета університету в біографії подала, що українець, професор фінансів д-р Я. Комаринський уроджений в Україні. Ступень інженера-економіста отримав від Українського Технічно-Господарського Університету (УТГІ) в Німеччині. Маґістерку здобув в Мишиґенському міському, а ступінь доктора в Іллинойському університетах. З ділянки фінансів він має друковані праці. Родина Комаринських живе в Де-Калб, Ілл., і має двох синів.

М. І.

АНДРЕЙ УСТІНОВ, головний танцюрист совєтського балетного ансамблю, який гостював в Тексасі, ЗСА, попросив надати йому право залишитися в Америці на статусі політичного втікача. Олівер Равел, представник Служби іміґрації і натуралізації, заявив, що прохання Устінова розглядають тепер працівники цієї установи і що він, правдоподібно спершу отримає право на тимчасове перебування, бо процедура з наданням політичного азилю триває довго. Про зникнення танцюриста Устінова повідомив поліцію сам керівник балетної групи Вячеслав Ґордієв. Ансамбль закінчив виступи в Тексасі і виїхав до Портленду, в Ореґоні, очевидно без провідного танцюриста А. Устінова, який належав до Ленінградського театру опери і балету.

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ Франсуа Міттеран знову відвідав офіційно Федеративну Німецьку Республіку. Він прибув літаком до Кельну, звідки його доставили до Бонну гелікоптером. Міттерана вітали в Бонні з усіма приписаними парадами і привітальним словом президента Західньої Німеччини Рихарта Фон Вайцзеккера, який представив Міттеранові усіх членів кабінету канцлера Гельмута Коля, що вийшли на привітання французького президента. У вівторок, 20-го жовтня високий гість Франції відбув формальну, майже двогодинну зустріч з канцлером Колем і обговорив з ним найважливіші питання закордонної політики. Найважливіше, кажуть політичні спостерігачі, що обидва політичні діячі ФРН і Франції перший раз говорили про взаємну допомогу, дружбу і безпеку обидвох країн. Крім того Західня Німеччина і Франція підпишуть окремий договір про безпеку, який функціонуватиме побіч НАТО.

Сумна...

(Закінчення зі стор. 2)

справа одного моряка, що звався Медвідь! Щоби не входити в комплікації, Шулц дав „зелене світло" і „Маршал Конєв" відплив із Мирославом Медведем. Так Медвідь став жертвою політики.

Епілог

Згідно повідомлення у „Ню Йорк Сити Трібюн", українці зорганізовані у Фундації Консервативної Акції (КНФ), найняли човен, яким старались заблькувати відплив корабля, але прибережна сторожа відштовхнула човен і тим самим перешкодили блькаді. В наслідок цього, КАФ внесла скаргу на прибережну сторожу, вимагаючи десять мільйонів долярів відшкодування, заявив Джефф Пандін, речник цієї фундації. Дальших вістей в цій справі немає.

Конґрес зарядив слідство — чи не для замилення ока? — та призначив комісію, яка ствердила незаконне поступування сторожі і тих двох членів звільнено із стриманням платні на кілька місяців та додатковий вишкіл у службі під час суспенди.

Натомість сенатська підкомісія, що її очолював сенатор Гелмс, крім вини членів сторожі, вказала на те, що корінь зла лежав у Білому Домі, Державному департаменті, в особах дорадників Президента в справах державної безпеки.

На численні запити про долю Медведя, совєти повідомили що йому моряцьке ремесло не по нутру, що він вибрав собі інше зайняття та що проживає у Львівській області, без ніяких інших даних.

З великою парадою відзначали у ЗСА 200-ліття Конституції, яка ґарантує волю та свободу, але не в стані була запевнити ці вольності Медведеві. Настала друга сумна річниця траґедії М. Медведя, що слід відзначити тепер, як і кожного року згадуючи про цю подію у наших церквах, у школах українознавства та на сходинах наших організацій молоді.

В ювілей...

(Закінчення зі стор. 2)

Церкви. Ми всі повинні далі змагатися за його визнання. Далі: Храм святої Софії, Патріярший Двір, церква Жировицької Матері Божої, Студіон, Український Католицький Університет у Римі і його філії, Українське Богословське Товариство, Свята Софія та все інше.

Усе те є тепер під дбайливою опікою Патріярха і Кардинала Мирослава Івана, який не тільки зберігає, але й розбудовує, головно, що так скажу — українську присутність у Римі. В цьому він потребує нашу підтримку — моральну і матеріяльну.

Наша Церква потребує сильного руху мирян. Маючи це на увазі, ми повинні застановитися в якій формі наш рух міг би найкраще служити Богові, нашій Церкві та народові на майбутнє. Чи не було б доцільним, щоб організаційні клітини патріярхальних товариств стали базою широкозакроєного руху мирян в Церкві на поселеннях? Над цим питанням слід нам усім дуже серйозно подумати.

Нехай Пречиста Діва Марія, Мати Церкви і Покровителька українського народу допомагає нам у наших нарадах у цей рік, що присвячений Їй, Її прославі, і в цей святий для нас Ювілейний Рік — Тисячоліття Християнства України.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, що сандіністи в Нікараґуа дали дозвіл на віднову видання газети і католицьких радіопередач, вони часто втручаються до неурядових видавництв і радіостанцій і наказують їм, що вони можуть, а чого не можуть друкувати чи передавати в етер. На початку цього тижня трапилася прикра сутичка між керівниками католицької радіостанції і представником міністерства внутрішніх справ. З міністерства потелефонували і наказали припинити передачу новинок у визначеному часі. Керівники радіостанції запротестували телефоном у міністерство і публічно вказуючи, що президент Нікараґуа Даніель Ортеґа зобов'язався до 7-го листопада цього року дати повну свободу пресі й іншим засобам масової інформації. Виглядає, кажуть політичні спостерігачі, що президент Роналд Реґен мав рацію коли говорив, що Нікараґуа, діючи під впливом Москви, ніколи не підпорядкується договорові підписаному в Ґватемалі.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ віддав малий спортовий літак типу „Сессна", на якому 28-го травня ц.р., приземлився на Червоній площі в Москві молодий західньонімецький пілот Матіяс Руст, містові Гамбурґ, міська управа якого продала літак за 60,000 долярів приватному підприємстві. Літак відправили до Гамбурґу повітряним звичайним шляхом. Пілотом літака був громадянин Західньої Німеччини, а штурманом совєтський пілот. „Сессна" сповнятиме „місію миру" у шістьох містах Німеччини, а населення буде підписувати петиції в користь „миру", дві копії яких будуть переслані президентові Роналдові Реґенові і генеральному секретареві ЦК КПСС Михайлові Ґорбачову.

25-го жовтня 1987 р. після Святої Літургії
у СОТУ РІЧНИЦЮ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
КОНСТАНТИНА ЙОСИПОВИЧА КЛЕПАЧІВСЬКОГО

Директора Державного Банку України
буде відправлена
ПАНАХИДА НА ЙОГО МОГИЛІ
на цвинтарі біля Церкви-Пам'ятника св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Константин Йосипович Клепачівський народився в Ново-Іванівці Хорольського повіту на Полтавщині у священичій родині.

Хто знав світлої пам'яті Константина Йосиповича, або працював з ним за Української Державности, просимо згадати Його в цей день.

Завше люблячі Його —
ДОНЬКА, ВНУКИ І ПРАВНУКИ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
бл. п. д-ра мед.
Зеновія Семкового
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в церкві св. Йосифа в Чикаґо, Ілл.
19-го листопада 1987 р. о год. 8-ій ранку

В світлу пам'ять Зеня складаю 500 дол. на „Лікарський Вісник".

ЛЮБА — дружина зі синами

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що по довгій та тяжкій недузі померла у вівторок, дня 20-го жовтня 1987 р. моя Найдорожча МАМА
бл. п.
СОФІЯ КОГУТ
уроджена в Нараєві, повіт Бережани, Україна

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 24-го жовтня 1987 р. з церкви Непорочного Зачаття ПДМ, Hamtramck, Mich., на цвинтар Mt. Olivet, Detroit, Mich.

Залишила у глибокому смутку:
сина — ТАРАСА
та ближчу і дальшу Родину в Україні і Польщі.

ВЕРХОВНА РАДА СССР, совєтський „парлямент", який завжди одноголосно вирішує усі справи, прийняв державний бюджет на фіскальний 1988 рік. В новому бюджеті передбачено видання більших сум на шкільництво, охорону здоров'я й інші соціяльні програми. В кінцевій сесії у вівторок, 20-го жовтня присутні вислухали довшої інформації голови Ради Міністрів Ніколая Рижкова про недостачу харчових продуктів і брак належного їх розподілу і, обговоривши докладно цю справу, підтримали заклик генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова про піднесення життєвого рівня населення і забезпечення громадян товарами першої потреби. Крім М. Рижкова з інформаціями виступали міністер легкої промисловости Владімір Клюєв і заступник голови Ради Міністрів СССР Боріс Щербина.

Іран...

(Закінчення зі стор. 1)

них водах. ФБІ попередило американський уряд, що за атакою на територію Ірану може настати нова хвиля терористичних акцій як в Европі, так і в самих З'єднаних Стейтах.

Деякі американські газети пишуть, що З'єднані Стейти утрималися від налету на позиції ракет „Сілкворм" ще й тому, що ці позиції захищаються зенітними ракетами „Гок", які Іран тайно купив у ЗСА. Тому повітряний налет на ракетні позиції ставив під загрозу життя американських летунів. Безпільотні крилаті ракети для атаки на позиції „Сілкворм" також не можна було застосувати: іранці постійно міняють місце перебування цих ракет.

Газета „Вашінґтон Пост" пише, що застосувати авіяцію не можна було ще й тому, що для повітряного налету на іранські позиції американські літаки, які базуються на літаконосцях в Оманській затоці, повинні були пролетіти над територією Оману і Об'єднаних Арабських Еміратів. Ці країни підтримують американську акцію, але побоюються Ірану і тому могли б не дозволити американцям пролетіти через свій повітряний простір.

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

Розглянено сучасне міжнародне становище і ставлення Заходу до української справи, нап'ятновано очорнювання українського імени ворожими Україні колами

Підкреслено важливість мобілізації українських сил на Заході в акціях допомоги українському народові, а також для розвитку самої діяспори, її Церков, культури, науки, громадських і політичних організацій та розвитку політичної думки. Однією з найважливіших передумов успіхів у діяльності української діяспори є спільний фронт усіх самостійницьких українських політичних організацій в конкретних питаннях допомоги українському народові та для росту української діяспори, як також і спільна дія всіх громадських установ та організацій в країнах Заходу, зокрема в ЗСА, у Світовому Конгресі Вільних Українців як верховній централі українців діяспори. На конференції наголошено важливість підготови українців на Заході до гідного відзначення історичної події Тисячоліття Хрищення України.

На конференції вирішено перетворити дотеперішнє керівництво середовища УГВР, тобто Закордонне Представництво УГВР, у Раду і Президію середовища УГВР.

Президію середовища УГВР вибрано в такому складі: Мирослав Прокоп — голова; Микола Лебедь, А. Камінський — заступники; М. Болюх, Святослав Василько, Микола Галів, Ірина Козак, Р. Купчинський, Євген Стахів — члени. Головою Контрольного органу вибрано Р. Ільницького.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСО „Тризуб" — „Данубія" СК 2:1

У чергових змаганнях за чемпіонат „Мейджор дивізії" Пенсильвенійської ліґи, що відбулися 4-го жовтня ц.р. на „Тризубівці", перша дружина врешті здобула першу перемогу вислідом 2:1. Не зважаючи на сильний вітер, що перешкоджав грі обидвом дружинам, звітові змагання пройшли на вищому рівні. В них обидва напади створили багато критичних, підворітних ситуацій. Першого ґоля зустрічі здобули німці в 30-ій хвилині, але ще перед перервою „Тризуб" вирівняв 1:1.

У другій половині наша дружина грала проти згаданого вже сильного вітру, але це не перешкодило нашим футболістам проводити акції у підворіття німців і цим примушуючи воротаря і оборонців до постійної праці.

Вирішального ґоля „Тризуб" здобув у 88-ій хвилині, завдяки чому численні глядачі нагородили наших футболістів бурхливими оплесками.

У передзмагу резерва „Тризуба" зазнала поразки з резервою „Данубії" вислідом 1:3.

(-)

УСК Ню Йорк — „Косова -82" СК 2:0

Після серії невдач врешті перша дружина УСК-у осягнула свою першу перемогу в четвертій рунді ігор за чемпіонат II дивізії Космополітальної ліґи, що пройшли в неділю, 18-го жовтня ц.р. В цих змаганнях наша дружина володіла ініціятивою, створила ряд добрих нагод до здобуття ґолів, але до перерви вислід залишився „сухим" 0:0. Після перерви завзяті альбанці провели кілька контратак, одначе сильна оборона УСК-у успішно ліквідувала усі задуми їх нападу.

В свою чергу напад УСК-у пожвавив свої рейди, завдяки яким чолові стрільці дружини здобули переможні ґолі. Конто ґолів відкрив Турко з подачі Павля в 60-ій хвилині — 1:0. В 72-ій хвилині з гарної акції Турка-Дасільви, Джовані устійнив вислід змагань —2:0. Після тієї перемоги наша дружина висунулася на середнє місце показника табелі ігор II дивізії.

Склад дружини в цих змаганнях: Сабальякас, Ляскано, Фреді, Мавро, Коваленко, Нюгоф, Павліно, Люїс, Турко, Джовані, Нетто, Дасільва. Провідник Стефан Коваленко.

Резерва УСК-у перемогла резерву „Косови" вислідом. 2:0.

С.К.

УСВТ „Ч. Січ" — Карні Скатс СК 1:2

В п'ятій рунді розгривок за чемпіонат I дивізії Ґарден Стейт ліґи, що пройшли в неділю, 18-го жовтня ц.р., „Ч. Січ" зустріла минулорічного чемпіона Карні Скатс. Не зважаючи на цей титул і добірний склад тієї дружини, в якій у великій більшості виступають недавні професіонали, „Січовики" за виїмком останніх десяти хвилин були для шотляндців рівнорядними. До перерви небезпечні ситуації виникали біля обидвох воріт, при чому в 25-ій хвилині господарі були близькі до відкриття конта ґолів, коли м'яч із сильного стрілу Каміки замість у сітку попав у правий стовп воріт шотляндців. Стиль гри змінився й після перерви. Футболісти обидвох дружин самовіддано боролися за володінням м'ячем, проводили гарні й продумані акції. У 25-ій хвилині з одної з таких акцій Брієнза несподіваним ударом відкрив для „Ч. Січі" конто 1:0. Після ґоля гра ще більше набрала завзятости, якою особливо відзначилися шотляндські футболісти. Вони й накинули швидше темпо. Завдяки чіткій і енерґійній грі дефензивних ліній „Ч. Січі" вислід не змінився і міг залишитися переможним для господарів, якщо б не помилки оборонця і остаточно воротаря „Ч. Січі". У 81-ій хвилині правий крилови й шотляндців використав хвилеву неувагу оборонця й післав м'яч в напрямі воріт „Ч. Січі", якого теж без більшого зусилля пропустив воротар — 1:1. Кілька хвилин пізніше в подібній ситуації шотляндці здобули свого переможного ґоля тієї гарної і на доброму рівні гри — 2:1. Після тієї поразки „Ч. Січ" займає третє місце в показнику табелі ігор I дивізії.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Зулійо, Джонсон, Ромійо, Брієнза, Куцина, Фонґ, Каміка, Чижович, А. Бакун, Дворський, Торій, д-р В. Бакун. Провідник Володимир Бакун.

УСВТ „Ч. Січ" II — Лівінґстон „Пантерс" 2:0

У чергових першенських змаганнях II дивізії Ґарден Стейт ліґи, що відбулися на виїзді, „Ч. Січ" здобула перемогу вислідом 2:0. Обидва ґолі для „Ч. Січі" здобув „король" стрільців нашої дружини і своєї дивізії М. Мурся.

(от)

Висліди українських клюбів в СССР

Київське „Динамо" закінчило ремісовим вислідом змагання за чемпіонат вищої ліґи СССР з іншим українським клюбом у Харкові з місцевим „Металістом" 2:2. Ґолі для „Металіста" здобули Малишенко і Тарасов, для киявлян — Євтушенко і Блохін.

Дніпропетровське „Дніпро" відбуло гру на виїзді в Москві з місцевим військовим клюбом ЦСКА, з яким закінчило внічию 1:1. Єдиного ґоля для „Дніпра" здобув Литовченко. Після цих змагань „Дніпро" дальше займає друге місце після московського „Спартака", але вже різницею 3-ма точками.

Донецький „Шахтар" переміг у Москві місцевий клюб „Динамо" вислідом 1:0. Цього єдиного ґоля змагань здобув Петров. Маючи досі здобутих 28 точок „Шахтар" займає в показнику табелі ігор п'яте місце, київське „Динамо" з 24-ма точками опинилося на восьмому місці.

Спортовці Кривого Рогу вшанували жертву імперіялістичної війни в Афґаністані

Гинуть українські юнаки на полях боїв імперіялістичної війни, що її веде червона Росія з афґанським народом. Прикро, що до тієї жорстокої війни володарі Російської імперії насильно включають юнаків не-росіян, велике число яких гине на полях боїв, інші повертаються каліками і, як говорять в Україні, „за кацапську душу". „Спортивна Газета" з 10-го жовтня ц.р. принесла вістку, що в Кривому Розі місцеві українські спортовці вшанували одну із численних жертв тієї безглуздої війни, яким став український юнак Дмитро Сушко. Ось що пише кореспондент Л. Береза: „Не всі з воїнів, які в складі обмеженого контингенту радянських військ в Афґаністані виконували інтернаціональний обов'язок, повернулися додому. Рятуючи друзів, загинув і молодий криворожець Дмитро Сушко..." Місцеві українські спортовці на стадіоні „Спартак" влаштували легкоатлетичний пробіг в честь Дмитра Сушка. На цю жалобну спортову імпрезу прибули батьки покійного, а також його друзі та ті щасливці — воїни, яким пощастило повернутися живим з афґанської війни. Відтепер, рішили спортовці Кривого Рогу, меморіяльні змагання в честь Дмитра Сушка стануть традиційними.

Український нарід вповні свідомий того, що його кращі сини гинуть за поширення імперії і поневолення афґанського народу, хоч цю завойовницьку війну називають „інтернаціональним обов'язком".

(от)

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ЮРІЙ ПОЛЮГА, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., помер 19-го вересня 1987 року на 88-му році життя. Нар. 24-го березня 1899 року в Старім Самборі, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дочку Катерину Валєнтіне і внуків: Роналда, Юрія і Тому Зовнік і д-р Лінду і Гері Валентіне. Похорон відбувся 22-го вересня 1987 року на Бруксайд Семетері в Енґлвуді, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!

С. Чума, секр.

МИКОЛА НИКОЛИН, член УНС Відд. 270-го Б-ва ім. св. Івана Хрестителя в Джерзі Сиrі, Н.Дж., помер на 71-му році життя. Нар. 23-го червня 1916 року в Західній Україні. Членом УНС став 1975 року. Залишив у смутку дружину Патрисю; три доньки — Ірину Шервуд з мужем Іваном, Оксану Подавано з мужем Матеєм, Анну Нолян і 7 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!

С. Островський, секр.

ДМИТРО ВОЛОЩУК, член УНС Відд. 395-го ім. Митрополита Андрея Шептицького в Палатайн, Ілл., помер 25-го серпня 1987 р. на 68-му р. життя. Нар. 1918 р. на Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Урсулю, двох синів Миколу і Петра і сестру Марію з мужем на Україні. Похорон відбувся 27-го серпня 1987 року на цвинтарі Солнаус в Грезгам, Вискансин.
Вічна Йому Пам'ять!

С. Лісович, секр.

АНАТОЛЬ КАЛИНОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 367-го Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й., помер 3-го жовтня 1987 року на 86-му році життя. Нар. 1901 року в селі Землянка, Чернігів, Україна. Членом УНС став 1931 року. Залишив у смутку дружину Софію, дочку Галину з мужем Романом, двох внуків Лесика і Тамару, 3-ох правнуків — Адріяна, Ярему і Стефана і племінниці Анну і Лесю. Похорон відбувся на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!

В. Попович, секр.